

eller Stene have gjort deres Parts Grændser tilstrækkeligt kjendelige for Synet, at være meget hensigtsmæssig. Jeg har selv erfaret, ved at være tilstede ved Syn over Bandleb, hvor vanskeligt det er, naar Vedkommende ikke er tilstede, at kunne udfinde, hvor den Part er, som det egentlig tilkommer dem at oprense eller vedligeholde.

De øvrige Endringsforslag ere ogsaa af en saadan Bessaffenhed, at der for mit Vedkommende ikke kan være Noget at erindre derimod.

Lange: Jeg skal blot tillade mig at fremsætte det Spørgsmaal til den ærede Ordfører, om der ikke istedetfor Ordet „Nogen“ i Begyndelsen af § 15 skulde sættes: „nogen i Sagen i Almindelighed Interesseret“; thi Meningen kan dog ikke være den, at en Uvedkommende skulde kunne komme med et saadant Forlangende. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at det af Udvalgets Mindretal stillede Endringsforslag, som lyder saaledes: istedetfor Ordene i første Punktum „at dette kan udføres uden Nogens Skade“, indsættes: „at Nyttens staar i et saadant Forhold til Ulemperne, at Anlægget bør finde Sted“, vilde være correctere end Udvalgets Bestemmelse; maaskee det ogsaa bedre kunde hedde: „at Nyttens, han deraf kan have, staar i saadant Forhold til en mulig indtræffende Skade for Andre, at Anlægget bør finde Sted“. Der gives ikke saa faa Tilfælde i vor Lovgivning, i hvilke en Dispositionsret over Andres Eiendele tillades,

naar den Skade, som deraf kan fremkomme for tredie Mand, kun er liden at regne imod den Skade, som ellers vilde skyde af, at man ikke maatte disponere over en Andens Eiendele. Saadant findes f. Ex. omtalt i danske Lovs 6—14—17 og 6—17—21. Ligeledes vil man i Hegnansordningen af 29de Octbr. 1794 finde lignende Tilfælde, i hvilke man, uagtet det kan være til Vedkommendes Skade, har Dispositionsret over hans Eiendom; jeg skal her nævne det Tilfælde, at man, naar Veien er ufremkommelig, maa kjøre ind paa Andenmands Mark. — Hvad § 19 angaaer, da skal jeg tillade mig den Bemærkning, om ikke de Ord i Slutningen af Paragraphen: „medmindre de ved Pæle eller Steen med paamalede Matrifulsnummere have gjort deres Parts Grændser tilstrækkeligt kjendelige for Synet“, bedst kunde staae efter det sidste Punktum, der da vilde komme til at lyde saaledes: „Enhver, som ikke møder eller lader møde, maa tage Skade for Hjemgjæld, om Ansvar uretteligt skulde blive ham paalagt, medmindre han ved Pæle eller Steen med paamalede Matrifulsnummere har gjort sin Parts Grændser tilstrækkeligt kjendelige for Synet“; thi Meningen er dog vel ikke, at han, naar han ikke møder eller lader møde, skal tage Skade for Hjemgjæld, uagtet han virkelig havde gjort, hvad der saaledes er forlangt. Jeg vil ogsaa tillade mig at henstille, om ikke Ordet: „uretteligt“ helst burde udgaae, da det jo er Vedkommendes egen Feil, naar han ikke selv møder eller lader møde. Jeg skal blot henstille disse Bemærkninger til det ærede Udvalgs Overveelse.